

Az iskolánk Határtalanul! pályázat keretében megvalósított programjai a 2021/2022-es tanévben (HAT-20-01-0095)

Erdélyi utunk

Hálával a szívünkben gondolunk vissza arra a hét napra, amit Erdélyben tölthettünk.

Kora reggel szálltunk fel buszunkra, s miután elkértük Isten áldását, elindultunk. Egy nagyon hosszú buszutat követően, kisebb városokon és tájakon át érkeztünk meg Nagyváradra. Idegenvezetőnket megismerve és ebédünket elfogyasztva elindultunk felfedezni a város nevezetességeit. Középpontban voltak református értékeink, de meglátogattuk a katolikus püspöki palotát is, felidézben Szent László királyunk életét, majd beljebb mentünk a belvárosba. Sétáltunk gyönyörű helyeken, megtekinthettük a Fekete-sas palotát, majd a buszon átbeszéltük a napunkat, majd megérkeztünk hangulatos szálláshelyünkre.

Második nap megindult buszuk Bánffyhunyard felé, ahol benézhattunk egy gyönyörű és nagy, kalotaszegi kazettás református templomba. Magyarkapus felé egy gyönyörű helyen álltunk meg pihenni, ahol még egy nyáj is elhaladt mellettünk. Magyarkapusra érkezvén lehetőségünk volt bemenni testvériskolánkba, ahol focimeccset rendeztünk és társasoztunk is. Ezek után felmentünk a nagyon szép kilátással rendelkező szálláshelyhez, ahonnan elmentünk egy esti sétára és ráadásul kártyázhattunk is.

A következő nap hosszúnak bizonyult. Kolozsvárra indult buszunk. Megtekinthettük a botanikus kertet, bemehettünk a Kolozsvári Református Kollégiumba, megismerhettük a híres Farkas utcai épületeket, főleg a református templomot. A Fő téren Mátyás királyról emlékeztünk meg.

Negyedik napunk során elutaztunk Tordára, ahol betekintést nyerhettünk a Tordai-hasadék kalandjába és szépségébe. A kiadós kirándulás után elmentünk a sóbányába, ahol felfrissülhettünk. Torda után Torockón foglaltuk el szállásunk, egy völgyben lévő gyönyörű faluban.

A következő nap esősen kezdődött, de hála ezért, hisz akik pihenni akartak, azok pihenhettek, akik pedig a Székelykövet akarták megmászni, ezen a napon megtehették. Falulátogatás, hangulatos tájak, siker írta le az osztály ötödik napját.

A hatodik napon Gyulafehérvár felé vettük az irányt, azon belül az érsekséget tekintettük meg, Márton Áron püspök úr emlékezetével. Ezután Dévára mentünk. Utunk egyik emelkedett pillanata volt, amikor átadtuk a Böjte Csaba testvér által gondozott gyermekotthon részére az összegyűjtött ajándékainkat. Ezután Déva várába mentünk fel, ahol egy úgyszint csodálatos táj és hangulat várt bennünket. Ezek után megérkezünk utolsó szállásunkra, Csernakeresztúrra, ahol a falusiak vendégszeretet mellett az utolsó kártyázások is szerepet kaptak.

Az utolsó napon még volt időnk meglátogatni Vajdahunyad várát, ahol fantasztikus órákat töltöttünk el. Mindezek után buszra ültünk és a hetet visszaidézve utaztunk vissza Budapestre.

Hogy érzem magam ezután a hét után?

„Mindenkor örüljetek, szüntelenül imádkozzatok, mindenért hálát adjatok.”

Legyen mindenért Istené a dicsőség!

Havasi Eszter, 8. osztályos tanuló

Bajnok Attila, tanár, projektkoordinátor